

нина, познавали, че тука сж гюловитѣ градини, и накацвали да пѣятъ? Нали тогава е ранна пролѣтъ трендафилътъ даже листа още нѣма? И после: какъ може да накацатъ тука толкова птици, че да сж повече отъ тревитѣ по земята? Ами че то да се събератъ и всичкитѣ птици по свѣта, пакъ не ще сж повече отъ тревитѣ даже на една малка ливада!

— Бива си го това читаче, — думамъ български на Стояна; — не мига като лъже!

Стоянъ се усмихна важенъ. Че това читаче полъгва, — това било едно на ржка. Но за прелетнитѣ птици, — Стоянъ е слушалъ, че тѣ въ ранна пролѣтъ накацвали и доле, подъ Странджа, задъ Одринъ. Прехвърквали Бѣлото море, уморявали се, та отсамъ накацвали да си почиватъ.

— Така е: почиватъ! — обяснява Стоянъ. Ние не се ли уморяваме, като вървимъ? Прехвъркватъ птичкитѣ Сръдна гора и хопъ, виждатъ отпреде си още по-голѣма планина — Балкана. А лесно ли ще имъ е да прехвъркнатъ и него, безъ да си починатъ? Затова — накацватъ. Пъкъ нали знаешъ, какви сж птичкитѣ? Кацне ли нѣкжде едно ято, хайде бързатъ да накацатъ по него и другитѣ, сжщо като овце.

Хмъ, това така трѣбва да е, както го разказва Стоянъ. Въ ранна пролѣтъ пойнитѣ птички накацватъ тукъ, за да си почиватъ. Е да! А все пакъ по-сладко го разправи турчето! „Щомъ видятъ птичкитѣ Балкана, каже, — познаватъ, че тука сж гюловитѣ градини, и слизатъ да пѣятъ“. Това се вика сладка приказка! И защо пъкъ да не е така? Нѣкои птички, които лѣтуватъ тука, видѣли сж каква е красота, когато розитѣ цвѣтятъ, и сж обадили на всичкитѣ други птички, та затова тѣ всѣка пролѣтъ